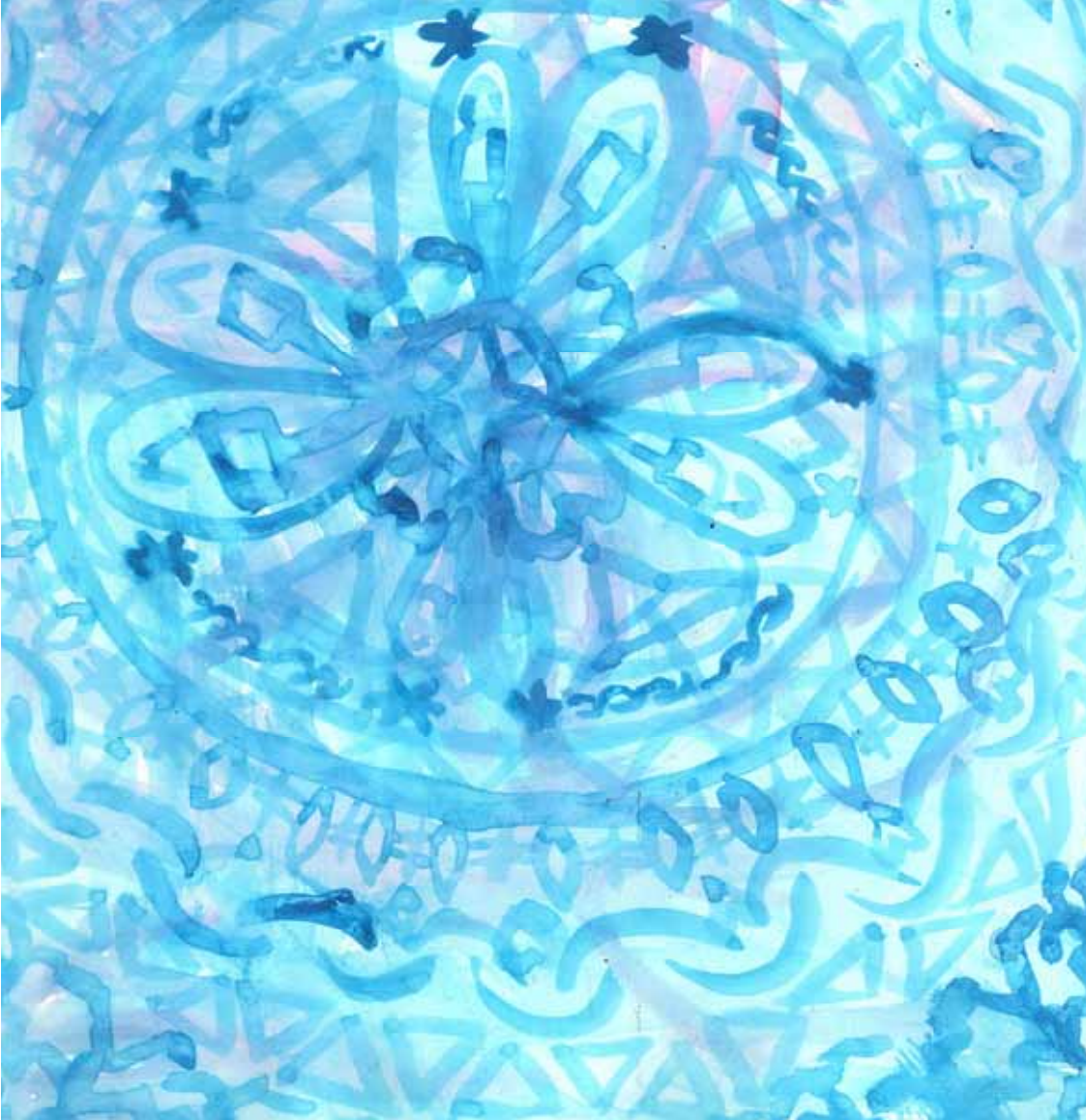

KRIK

Glasilo Osnovne šole Franceta Prešerna v Kranju, letnik XLIII, šolsko leto 2007/2008, številka 1. Posebna izdaja ob 40-letnici šolske stavbe

ŠOLA

ŠOLA V OGLEDALU

V šoli je sreča, radost doma,
učencem pa srce prelepo igra.

Učenci smo seveda najbolj srečni, ko je
matematika,

saj gospa Mezinec cel kup naloge nam da.

Precej kruti so dolgi odmori,
ko učenci so vsi zamorjeni.

Ko pa zvonec zadnjo uro pozvoni,
vsak učenec domov odide s solznimi očmi.

Pride petek, ko učitelji žalostno domov odhitijo,
ubogim učencem prav nič naloge ne dodelijo.

Vikend. Strah in groza vseh, ko učitelji brez naloge nas pustijo,
dva dolga dneva komaj pretrpimo.

Za nedeljo končno ponedeljek prihiti,
ko vsak otrok spet z iskrico v očeh v šolo pridrvi.

Domen Krč, 9. a

Teja Petrovič, 7. a

OH, TA ŠOLA

Šola je včasih nadloga:
kadar sonce zunaj sije,
kadar veter nežno brije,
kadar šla bi na potep

ali s puncam na klepet.
Treba torbe je nositi,
jih vedno znova napolniti,
zjutraj pa na rame dati
in v šolo odmahati.

Vendar vem, da mora biti,
v šolo treba je hoditi,
saj je tudi v njej lepo,
vedno ne, a bo že šlo.

Tjaša Vugrin, 7. c

Sredi polja tam stoji
in se klavrno drži,
a vendar v njej se vse smeji.

Že zgodaj zjutraj vstanemo,
da čimprej v razred pridemo,
se s sošolci zopet snidemo.

Najljubši so nam odmori,
ko vsi smo čisto nori.

A kontrolne nam smrdijo,
jim raje rečemo adijo.

V slovenščini je res lepo,
papirčki, kuglice, oh, hudo!

Ravno, ko pero je steklo,
ko bi se še mnogo reklo,
pesem mora se končati,
saj nov razred čaka že pred
vrati.

Nina Klemenčič, 9. č

Katjuša Mežek, 5. b

Gašper Polajnar, 5. c

KAJ JE ŠOLA?

Kaj je šola?

Šola je malica,
torbe, čistilke,
enačbe, glasilke,
ure telovadbe, plonkanje,
garderobe, spraševanje,
skrbi in tegobe.

Fotosinteza, vesolje,
testi, Rimljani,
vsega prepolni možgani.

Šola so hodniki,
risbe in dotiki,
Računalniki,
zvezki in knjige,
računi in nogomet,
učenje in rokomet.
Vse to je šola.

Urška Rozman, 9. a

Šola, tista grozna ustanova,
kjer otroci, učenci, postanemo mučenci.
Ustanova, kjer se naše jutranje sanje razblinijo,
ustanova, kjer nas je strah, kjer nas skrbi.
A vendar je to tudi kraj, kjer se lahko poveselimo.

Prekomerno »veselje« enkrat ali dvakrat, pa si na poti k ravnatelju.

On, vedno prijazen gospod, te ogovori, ampak tebe kar zmrazi.

Čakaš, čakaš, kaj se bo zgodilo, on pa te le gleda in preučuje,

zraven pa nekaj v brado si mrmra, ti pa ves na trnih čakaš.

Šola je prostor družabnosti in pogovorov.

Ko v šolo prideš, te varnostnik ogovori,

kmalu mož umetnosti te pozdravi

z rahlim priklonom za dober dan.

Šolske ure pa: vsi gremo žalostni noter,

a radostni ven. Vedno na uro vsi gledamo,

in čakamo zvonec, ki ga sploh ni ...

In tako se krog spet zavrti.

Andrej Oman, 9. a

Zjutraj ura na vso moč zvoni
in me v šolo že podi.

Jaz pa bi rad še sladko spal,
ker sem zvečer dolgo računalnik igral.

Veke so težke, vse me boli,
samo da minutko še ležal bi.
Žal pa rešitve druge ni,

Patricija Pelc, 5. c

Za zajtrk seveda časa ni,
pograbim še torbo in druge stvari.

Na srečo pravočasno do avtobusa prihitim
in tako šole ne zamudim.

Ko se končno usedem v šolske klopi,
želim si, da hitro bi čas minil mi.

Na srečo ni padel noben kol,
sedaj pa veselo hitim že domov.

Ura je sedem.
Vstanem zaspan,
pred mano je nov šolski dan.

Spet spraševanje in učenje,
ki me spremlja že celo življenje.

Erik Trobec, 7. c

Pa vendar je v šoli lepo,
ker se s sošolci zabavamo.

Jure Mrak, 7. c

ŠOLA

V šolo hodijo otroci,
ki poslušajo ter se učijo.
V šoli je enkrat zanimivo,
drugič pa srhljivo.

Najslabše je takrat,
ko nič ne znaš,
in te učitelj vpraša,
ti pa si kot tiha maša.

Tajda Bavdek, 8. a

Ta naša šola res je štala,
ampak zame ravno prava.

Odmori čista so zabava:
včasih smeh in veselica,
drugič solze in krivica.

Res je, da po znanju hrepenimo,
pa vendar zabave si želimo.
Učitelji vztrajno nas mirijo,
lepega vedenja nas učijo.

Kako fižol kali,
kako se svet vrti,
kje Tihi ocean leži,
da pet manj dve je tri.
Vse to nam mora biti jasno,
mi pa bi le peli glasno!

Učitelji so kot vreme –
danes smo jim v veselje,
že jutri pa v breme.

Nadia Srpčič, 7. b

ŠOLA

Aljaž Božič, 5. a

Na koncu ulice stoji,
prijazno gleda, se smeji.
Vsak dan čaka na otroke,
jih sprejema pod oboke.

Res prijazna je ta šola,
kjer dobi se coca cola,
čokolada, keksi, čaj,
to za nas je pravi raj.
In hodniki, pazi to,
med odmori je hudo,
vsi se drsamo s copati,
poskakujemo med vrati.
Ko pa zvonec zazvoni,
vse v razrede odhiti.
Tu začne se prava šola,
od katere se nam rola.

Nina Petač, 5. b

In na koncu le še to:
šola je en »šit« samo!

Urška Gabrič, 7. b

Aljaž Božič, 5. a

Žan Petek, 5. b

GEOGRAFIJA

Kadar imamo geografijo,
skoraj vsi v razredu spijo.
Kaj me briga atlas, zemljevid,
okrogli globus je odbit.

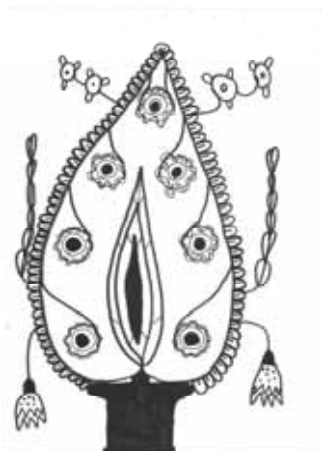
Misli mi jadrajo v daljavo,
briga me znanje, ki nam ga vbijajo v glavo.
Mučnih ur pred mano se dviguje cela gora,
že ob misli nanje me tlači mora.

Učitelj ne razume mojega globokega premišljevanja,
grobo me vrže iz spanja.
Na žalost je pesmi konec, ne smem odlašati,
o groza, pravkar me hoče učitelj vprašati.

Ana Štern, 7. c

KAJ SE SPET GREŠ?

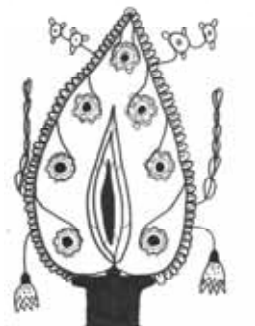
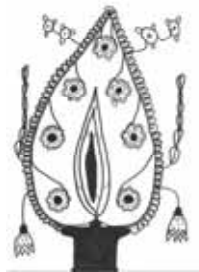
Nejc Merzel, 5. b

OČE: Kaj se spet greš
da nič ne veš,
saj enko si spet dobil,
ker se nisi nič učil.

SIN: Saj se jaz učim,
pa ti tega ne veš.
Učim se vsak dan,
pa vseeno nič ne znam.

OČE: Še se boš učil
pa jaz bom zraven bil
in petko boš dobil.

SIN: Upam, da petko bom dobil,
da bom lahko končno proslavil.

Matej Likar, 7. c

ŠOLA

ŠOLSKI VSAKDAN

Ko ob pol sedmih zbudim se zaspan,

Pogledam skozi okno – še zdaleč ni dan.

Nato se napravim po ustaljeni proceduri

In poskrbim, da sem na postaji ob uri.

Ko ves omotičen pridem v šolo,

bi najraje s prijatelji šel na kokakolo.

Učitelj neutrudno razlaga mi snov,

jaz pa z veseljem šel bi domov.

Edina sprostitev vmes so odmori,

ko s prijatelji se pogovorimo

in se dodobra nasmejimo.

Ko tako pretlačem se čez vse dolge ure

in se ves zmatran odpravim domov,

že pes na sprehod hoče – mi laja hov hov,

kot da hotel bi na lov.

In ko naposled se vrnem ves zbit,

mi drugega ne preostane, kot da grem se učiti.

Ko tako dolgo pred knjigo sedim,

se snov mi zagnusi ... iz sobe zbežim.

Ko pozno zvečer odpravim se spat,

naslednjega dne začenjam se bat.

Ker vem, da tako bo dan za dnem,

v glavi že zvoni alarmni zvonec:

»Tej šoli je treba narediti konec!«

Cene Jerele, 9. a

ŠOLA

TI IN ŠOLA

Šola je velik posel,
za mladino je težka služba,
ampak ti si takšen osel,
da te je sama čudna združba.

V šolo nočeš,
dobivaš kole,
vse pa hočeš,
potem boš pasel vole.

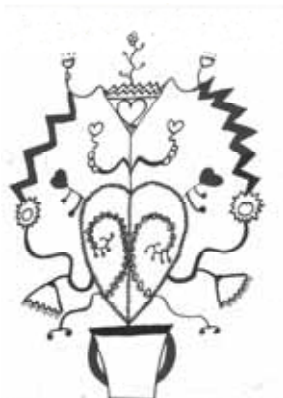
Doma se ne učiš,
samo računalnik igraš,
v šoli se loviš,
potem pa klofuto priigraš.

Po pouku samo izzivaš,
med odmori pa se prepešaš,
potem pa jok izlivaš
in domov odšepaš.

Ti nikamor ne spadaš,
si kot ena buba,
še komaj sebi vladaš,
ker si ena velika zguba.

Sara Kondič, 5.c

Svit Hafner, 8. c

ŠOLA

ŠOLSKI ODMOR

Med odmorom se ponavadi lovimo,
ko učitelji mimo hitijo,
pa pridno sedimo in se učimo.

Odmor je res zakon!
Krajša nam čas,
takrat se lahko deremo na ves glas!

Urška Premru, 7.

Andrej Kočar

ŠOLA

MI

Z združenimi močmi
za ponosom bomo šli.
In mogočen obraz
bo gledal svoj poraz!

Ne gremo več domov
duše z vseh svetov.
Ne bomo šli nazaj.
Hočemo zmagati zdaj!

Ne živimo zato,
ker bi oni hoteli tako.
Tu smo z razlogom
in bomo odšli s slogom!

Našli bomo moči
in pogledali v oči
tistemu, ki ga več ni.

Marija Sladič, 8, c

Nina Petač, 5. b

AVTOMAT

Ko zvonec razglasi odmor,
vsak se zapodi kot nor
tja do avtomata,
kjer ga že posladek čaka.

Suvam levo, suvam desno,
to je res že malo stresno.
Ko v mašino cente zbaššem,
jih pa od sošolca faššem.

Pol za glavo se držim,
od avtomata brž zbežim.
Kot bilo bi vse zastonj!
Kje tu kakšen je bonton?

Sara Fačeti, 5. b

ŠOLA

NAŠA ŠOLA

V naši šoli je zares hudo,
vemo, da brez odmorov prav brez veze bi bilo.

Pri pouku res nismo vedno pri stvari,
še zdaj ne vemo vsi, kaj so to hrbtenični kanali.

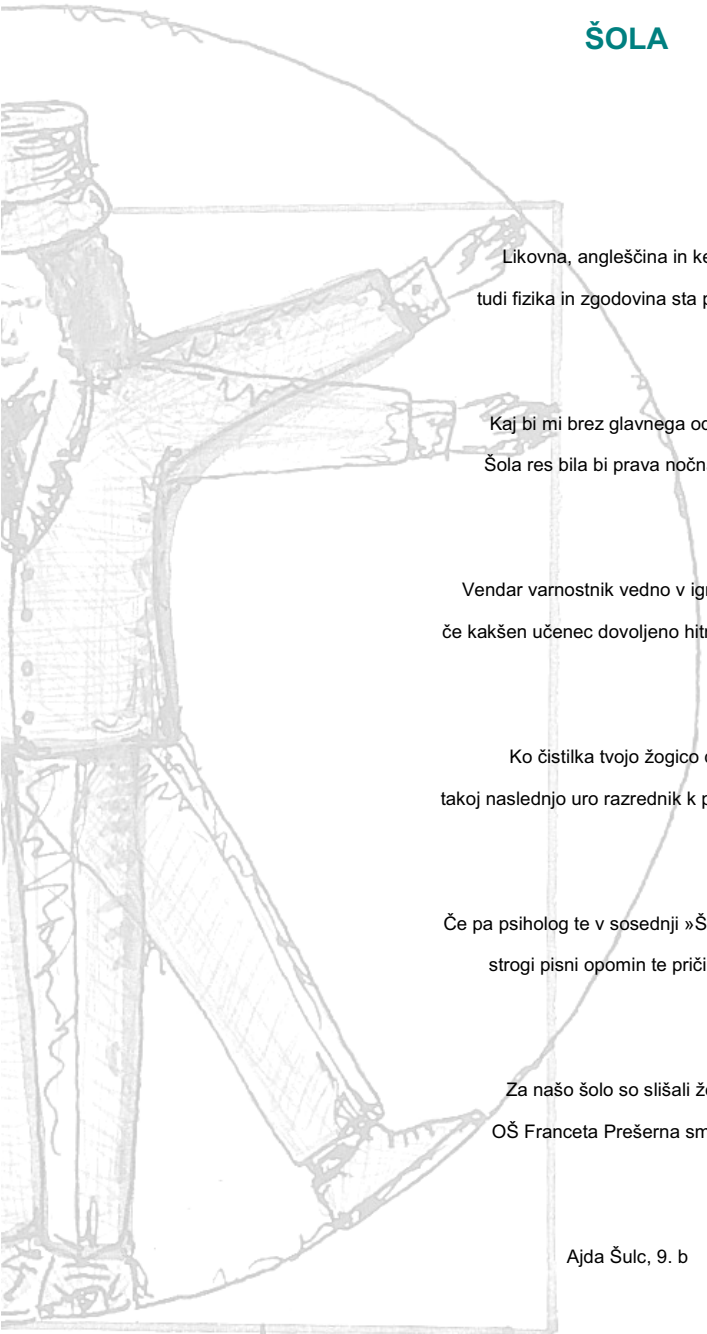
Pri matematiki delajo nam težave izrazi,
gorje tistemu, ki učiteljica brez naloge ga zapazi.

Če pri geografiji smo slučajno zemljevid pozabili,
prav kmalu bomo kakšno enko v redovalnico dobili.

Učiteljica za slovenščino se drži za glavo,
ko vidi, da odvisniki nam predstavljajo težavo.

Pri glasbi kar sam razrednik nas muči:
»Vsa ta obdobja do naslednjega tedna se nauči!«

ŠOLA

Likovna, angleščina in kemija,
tudi fizika in zgodovina sta polomija.

Kaj bi mi brez glavnega odmora?
Šola res bila bi prava nočna mora!

Vendar varnostnik vedno v igro poseže,
če kakšen učenec dovoljeno hitrost preseže.

Ko čistilka tvojo žogico dobi,
takoj naslednjo uro razrednik k pouku pridrvi.

Če pa psiholog te v sosednji »Špajzi« opazi,
strogi pisni opomin te priči oplazi.

Za našo šolo so slišali že vsi,
OŠ Franceta Prešerna smo MI!!!

Ajda Šulc, 9. b

Damir Turšič, 9. č

ŠOLA

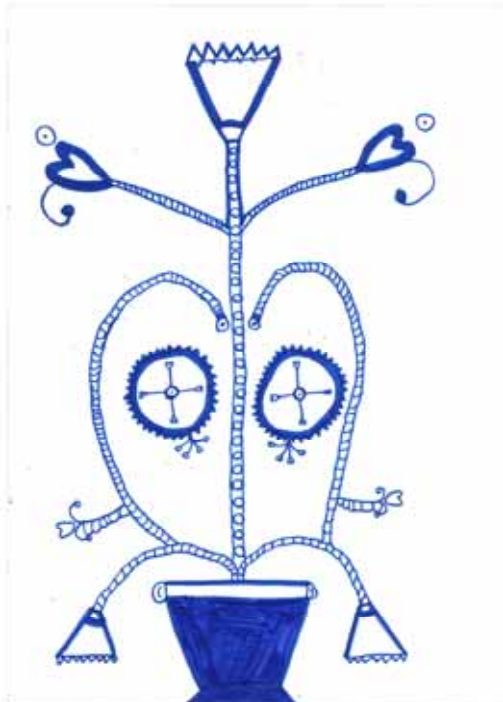
NAŠ RAZRED 8. C

Mi smo kul zelo,
 da nubeden ni tukol
 Mi po svoje smo posebni,
 smo veliko dnarja vredni.
 Daša naša skupaj nas drži,
 da smo vsi prijatelji.
 Ko naše Daše več ne bo,
 generacija naša razpadla bo !
 Neža Dašina žena je,
 poročili sta včeraj se,
 sta si obljubili,
 da se ne bosta ločili.
 Tjaša je svoja klasa,
 je pametna punca,
 ki na stolu se gunca;
 me ona razume, edina vliva poguma.
 Alja je Tjašin dzej,
 sta skupaj pametni, ni kejl!
 Če obe bi se ločili,
 mi vse bi izgubili.
 Ajda rada se prepira,
 mene vedno ignorira;
 a ko midve v stiski sva,
 se skupaj znajdeva
 in rešitev najdeva.
 Kaja je pametna zelo,
 nobena ni tako.
 Jo bomo vedno cenili,
 nikoli (upamo) je ne bomo izgubili.

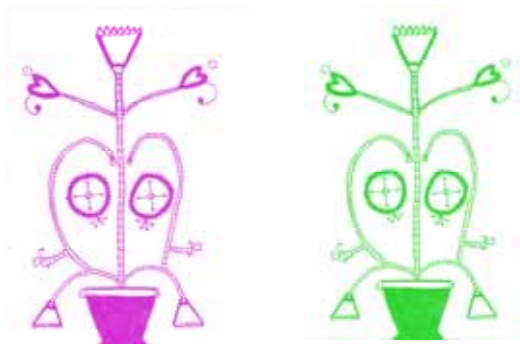
Marija je spet po svoje posebna
 včasih ni prisebna,
 nikoli nad mano ne obupa
 in vedno znova me »poruka«.
 Nam pameti ne soli,
 zato jo radi imamo vsi.
 Eva je glasna zelo,
 nikoli ona tiho ne bo.
 Je nadarjena manekenka,
 a ne debela tetka Betka.
 Kodrič je vedno z Evo,
 nikoli ne igra revo.
 Svit in Gal sta brata,
 ki neskončno se sovražita;
 očala sta dobila,
 sta doma jih že zlomila.
 Žvab je naša sestra,
 ki prišel ne bo z aresta.
 Miha bobne nabija
 in se nad njimi zvija.
 Nace zapolni vsako luknjo,
 naj bo velika ali majhna,
 on zraven nikoli ne manjka.
 Štular je lenoba lena,
 ki nikoli nič ne dela.
 Če bi 8. c se sprl,
 bi sistem se ves podrl.
 Vesna Čebular, 8. c

PROSTI ČAS

Anže Okorn, 5. c

Prosti čas je čas,
ki se ga veseli vsak od nas.

Najbolj pa smo ga otroci veseli,
Ni važno, ali smo suhi ali debeli.

»Šport je dobra ideja!«
pravi deklica Teja.

»Televizija boljša je,«
oglasi še Peter se.

»Najboljši so izleti,
najlepše je poleti,
ko te sonce greje v lica,«
reče bratec od Matica.

Jaz pa mislim,
da najboljše so knjige,
saj ko zatopiš se vanje,
te odpeljejo v sanje.

Anja Vombergar, 7. b

PROSTI ČAS

Ko zjutraj se zbudim,
brž v šolo odhitim.

Tam poslušam učitelje vse,
a mi v glavo nič ne gre.

Komaj čakam konca le,
da zabava se začne.

Prijatelji pridrvijo vsi,
da igrat se gremo mi.

Vsak ima zamisli sto,
a izbrati je težko.

Kakšna odločitev bo,
z žrebom se odločimo.

Skrivanje prevlada zdaj,
kam naj skrijem se sedaj?

Prvi se je skril za blok,
drugi pa za velik sod.

Ko bilo nam je dovolj,
brž odšli smo vsi domov.

Alen Kočar, 5. b

Tilen Zabret, 7. a

PROSTI ČAS

Prosti čas! To je nekaj za nas!
Vsi radi ga imamo,
z nešteto stvarmi zapolniti ga znamo.

A kaj, ko ga je tako malo!

Veliko je nalog
in učenju podobnih nadlog.

A če se sproti učiš,
če hitro nalogo narediš,
tudi prosti čas pridobiš.

Jure Berce, 7. b

DOLGČAS

Mal gledam TV,
mal igram računalnik,
ni nč tazga za počet,
je dolgčas za znoret.

Pa pogledam skož oken
pa sonce pripeka,
kar naenkrat se spomnem,
da bi jest na koš šu metat.

A mogoče kdo ugane,
kaj mi je bolj koristl?
A da noter sedim cel dan,
al pa zuni diham svež zrak?

Domen Kavaš, 7. c

PROSTI ČAS

SAMOTNA SOBOTA

Končno! Sobota, vikend je,
gremo ven zabavat se!

Komaj pridem iz hiše,
spomnim se,
da ni nikogar,
ki z mano igral bi se.

Takrat začutim samoto, strah,
ko ob pustih cesti sama sedim
in opazujem sence, temne kot noč.

Hitro stečem domov
v mamin objem,
sedem na topli kamin
in žalost iz mene izhlapi.

Nina Petač, 5. b

PROSTI ČAS

POČITNICE

Počitnic se prav vsak veseli,
takrat zapustimo šolo vsi.

Vsi na »off« damo možgane
in si izmišljujemo poletne plane.

Prva na sporedu je prav gotovo sončna obala,
takrat počitnicam prvič rečemo HVALA.

Drugi so na vrsti bazeni,
eni vroči,
drugi ledeni.

Praznik pa je tudi zimski dopust,
takrat se pripravimo na snežni spust.

Ni ga dneva brez veselja,
končno ni več šolskega trpljenja.

Nič več strašnega učenja,
ne po šoli hrepenjenja.

Počitnice bi morale biti redno,
tako, da bi se zabavali vedno.

Anja Vombergar, 7. b

Nejc Merzel, 5. b

RAP

MOJA ZGODBA

Povedala vam bom svojo zgodbo
in kva zgodil se mi je
Upam da jo boste razumel
in dojel
kako počutla sem se.
Hodila sem u eno izmed šol na Planin
tam mi je kar hiter sedem let minil
Tam sem mela frende
k smo se še od majhenga poznal
in bojo u mojmu spominu za 4ever ostal
Pol smo se preselil na Zlat pole
in nisem mogla več obiskvat te šole
Šla sem na Prešernovo šolo
prvi dan sem šla z veliko volo
Na začetku sem bla u 8. c
pol pa u 8. a
na konc pa še u 8. b
Dokler sem bla u 8. c
sem se najbolj mela
ker so bli not največji šmeksi
sem se kar hitr uživala
Pol so pa neki narobe z urniki nardil
pa so me kar u 8. a posadil
že takrat sem mislna
da se mi bo porušu cel svet
ampak to še kar ni razlog za umret
Da bi se čim manj z njimi kregala
in da se ne bi na njihov nivo spušala

RAP

sem vsak odmor MP3 poslušala
Proti temu da bi poslušala MP3
so bli učiti vsi
U 8. a mi je najbolj počas mineval čas
pol so me pa še enkrat prestavi u drug class
V 8. b sem prišla
takrat je blo zame konc sveta
in pozabla sem svoje cilje vse
Premišljevala sem
da bi od doma ušla
al pa vse ure zalila
sploh nisem pomislila na to
da bi se s kom pogovorila.
Sčasoma sem pozabla na to
ker sem se u najbolj težkih trenutkih
mirila z musko
pol sem dojela (da so kšne šice res cool)
in tko sem se skoz bol mela
nisem več zalivala ur
k mi je to postal kar neki
nekatero primerke sem odpisala
še enkat sem začela vse na nov
in to nočno moro prespala
Zdej mi je cilj sam še to
da končam šolo
grem življenju nasprot
in do tam me noben več ne zmot

Nadja Obradović, 9. b

RAP

So na svetu stvari
 k so nam cool
 in so na svetu stvari
 k jih ne maramo
 Skor usi ne maramo school
 dober nam pa je bit s frendi uzun
 Ampak tko pač je
 sprjazent se mormo s tem
 al pa pozabt na naše cilje vse

Nadja Obradović, 9. b

ŠOLA JE FORA

Ko zjutrej budilka zazvoni,
 v šolo se mi zlo mudi.

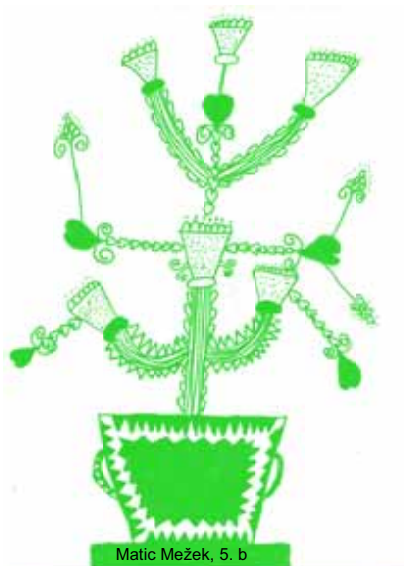
Na poti v avtu se probam zbuditi,
 in fotra opomnim: »Pohit!«

V šol poslušam le na pol,
 me šokira, če mam sploh kej prov.

Po pouku pa se prava zabava začne,
 zapravljanje in gunganje.

Potem odide vsak na svojo stran,
 vesel, de bo jutr spet nov dan!

Rok Pahor, 5. b

Matic Mežek, 5. b

PRIJATELJSTVO

Povedati veliko stvari mu želiš,
Rad mu prisluhneš, mu vse odpustiš,
Iskrijo ob njem se ti vedno oči,
Je prijazen, dober, za vse poskrbi,
A včasih nekaj se postavi vmes,
Težave povzroči, a nič ni zares.
Edino pravi prijatelj ti je vedno zvest,
Le njemu zaupaš vse svoje skrbi,
Jeza izgine, nič več ne boli.

Ives Hudobivnik, 9. a

Matic Mežek, 5. b

Samota je kot bolezen,
ki te lahko spravi v depresijo in te naredi žalostnega.

Ampak to je bolezen,
ki se jo da premagati s pravimi zdravili.
In ta zdravila so prijatelji.

To pomeni, da so prijatelji nekaj dobrega,
da ti pomagajo in te rešujejo –
in tvojo samoto pozdravijo.

Gregor Drobnič, 7. b

PRIJATELJSTVO

Imam dve prijateljci,
Obe sta moji zaupnici.

Pia, Kaja njima je ime,
Vedno jima kot po maslu gre.

Ko pa meni je hudo,
Nanju obrnem se lahko.

Naše prijateljstvo naj živi
In v preizkušnjah se kali.

Ines Flajnik, 7. b

Pravi prijatelji so tisti,
ki jim lahko zaupamo,
dajejo nam podporo
v dobrih in slabih trenutkih,
nas tolažijo in spravijo v dobro voljo.

Prijatelja je najti težko,
tako kot štiriperesno deteljico na travniku,
zato je lahko srečen tisti,
ki ima prijatelja.

Maša Tatič, 7. b

Žan Petek, 5. b

PRIJATELJSTVO

Prijatelj pravi poda ti roko

in nikoli ne izpusti je.

Ko povežeš se z nekom,

vidiš, da lahko se z njim

smejiš, jočeš, govoriš

in zaupaš mu težave vse.

Pomaga ti, te ne zaničuje

in se te ne sramuje.

To je pravi prijatelj,

ki te ne zapusti v stiski

in je s teboj v veselju in žalosti.

Takrat veš, da imaš nekoga,

ki te ima resnično rad.

Mojca Sušnik, 9. b

RAZDRTO PRIJATELJSTVO

Najino prijateljstvo je bilo veliko.

Ko si se ti smejala, sem se jaz smejala.

Ko si se ti jokala, sem jaz jokala.

Toda tega prijateljstva ni več.

Ti odšla si drugam, nihče ne ve kam.

Zdaj ko te vidim, te sploh več ne prepoznam.

Zdaj si druga oseba, ki le nase gleda,

v tvojem življenju je res ena sama zmeda.

Sanja Dejanović, 7. c

PRIJATELJSTVO

ŽIVLJENJE IN SREČA

Življenje je kot vlak,
ki pelje v neznano.
Je kot skriti zaklad,
ki ga nekdo zakoplje v puščavo.

Življenje ti da prijatelje,
ljubezen, družino.

Da nikoli nisi sam,
da ni vse črno in bedno.

Kadar ti je težko,
vse zdi se grdo.

A ko pravi prijatelj na pot pride,
na tvoj obraz sonce posije.

Lepo je, če imaš nekoga,
ki rad te ima,
ki te spravi v smeh,
ki voljo za življenje ti da.

Življenje je sreča.

Sreča ni denar ne poln zaklad.

Sreča je, če komu pomagaš
in če imaš prijatelja rad.

Sabina Benedičič, 8. b

KDO JE PRIJATELJ

Prijatelj je tisti,
ki ve kaj storiti,
ko drugi že vsi
mislijo oditi.

Ko si v težavah,
obrni se nanj,
saj ti bo pomagal,
verjemi – nisi sam.
Lahko mu zaupaš
vse svoje skrivnosti,
ne bo jih izdal,
čeprav te ima dosti.

Matej Mohorič, 8. b

PRIJATELJSTVO

NAJSTNIŠKA PESEM

Ojej, danes sem res slabe volje,
saj imam na obrazu kar štiri mozolje.

In to ravno sedaj,
ko prihaja veseli mesec maj.

Zato odpovem sprehod v mesto
in z vrečko na glavi tečem čez cesto,
saj lahko vsem zagotovo povem,
da Alja je tista, ki rešiti zna
največji svetovni problem.

Ko srečno prispem do njenih soban,
me čakal je Aljin obraz poklapan.
Iz žepa potegnem še eno vrečko na dan
in jo ponudim najboljši prijateljici v bran.

Tina Begič, 7. c

LJUBEZEN

Ljubezen, ljubezen, ljubezen.

To je največji problem?

Ne, če to bila bi ljubezen,
meni bilo bi vseen`.

Pa tukaj so starši, učenje.

Se vam ne zdi?

To je trpljenje.

Ampak ljubezen tudi boli.

Življenje – trpljenje?

Zakaj sploh živim?

Da si izkušnje pridobim?

Pa kaj mi bo to,
ko je modro nebo,
ko je trava zelena,
vse ostalo rožnato.

Če samo ljubezen bi obstajala,
obojestranska bi bila.

Ti ljubiš mene,
jaz ljubim tebe.

Svet bi bil lepši
in brez težav,
vsi bi živeli
sredi rožnatih planjav.

Za vsakogar duša sorodna
na svetu
in le ljubezen

na širnem planetu.

Nas pa še šola in starši težijo,
lahko v šoli bi bilo bolje,
nam naročijo.

Pa kaj mi bo to,
saj to ni vse.

Sreča in ljubezen,
to najbolj pomembno je.

Eva Lampret, 8. c

LJUBEZEN

Nekoč so mi dejali,
da se na skrivaj rodi,
v očeh zaživi in tiho rase,
vsepovsod iskana,
v srcu tiho pričakovana,
edina, resnična, ljubezen je.

Kakor droben cvet,
nežna je in lepa,
dlan z dlanjo plaho se prepleta,
čutim bitje Tvojega srca,
duša vztrepeti,
v upanju za Te.

Bila je tipična najstniška ljubezen.

Bila je sladka kot prava ljubezen.

Bila je s poljubi objeta,
z ljubosumjem odvzeta.

Bila je s pogledom začeta
in končana s solzami.

Tako se je ljubezen na prvi pogled
na drugi pogled končala.

Dejana Galič, 7. c

Z roko v roki stopava po življenja poti,
šum dežja mi šepeta,
narava vsa se lesketa,
vse kar biva, nekam pripada,
vse v ljubezni izlije se, v
se to ljubezen je,
v njej skrito Tvoje je ime.

Vesna Vene, 7. c

Teja Petrovič, 7.a

LJUBEZEN

Zagledam te,
kolena tresejo se mi.
Pogledaš me,
srce mi udarjati začne.
Nasmehneš se mi,
roke tresejo se mi.
Vse to pove mi le,
da to ljubezen je.

Jaka Župan, 7. b

Ljubezen je slabovidna,
naj se to dobro ve!
Ljubezen nikoli ne počiva,
se nikoli ne umiva
in svoje misli pogosto skriva. V
časih z nogo na rolki zavira,
to mene prav nič ne ovira.

Vetrc rahlo piha,
meni na obraz diha.
Ljubezen velikokrat pretirava,
to moje srce razganja.
Včasih je nemirna in po pesku rije.
Včasih gre z roko globoko noter.
Včasih me ujame, drugič spet ne.

Ljubezen ima vsak rad
in je pri vsakem dobrodošla.

Naj jo ima vsak,
ki si želi biti ljubljen,
tudi tisti, ki je že ljubljen,
a ne dovolj.

Marina Borkovič, 7. c

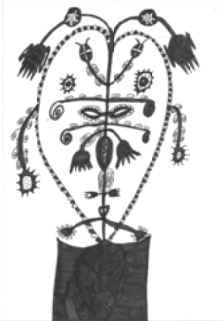

Sara Fačeti, 5. b

LJUBEZEN

Domen Hudoletnjak, 5. b

Ljubezen je včasih bolezen,
lahko pa je lepa in sladka,
včasih razočara te
ter na glavo obrne vse.

Prava, resnična in lepa ljubezen je,
ko dva imata resnično se rada,
in lepši je dan,
če skupaj sta.

Ko gledata si globoko v oči,
iz njiju sreče žarek žari.

Ko zaljubljen si,
pozabiš na vse,
misliš le,
kako lepo ti je.

Anamarija Sajevec, 9. b

LJUBEZEN

Oh, presneta ta ljubezen,
saj prava je bolezen!
Kot lačna pošast te napade
in za vedno v srce se prikrade.
Ljubezen nas včasih razvaja,
še rajši nam kdaj ponagaja.
Pogosto nas zaradi nje v trebuhu stiska,
ker na nas zelo pritiska.
Premalo besed za ljubezen obstaja,
zato opisovanje največkrat zavaja.
Zanjo sta potrebna le dva,
ki sta do ušes zaljubljena.

Karin Piškur, 9. b

ONA

V šolo treba je hoditi
in se pridno je učiti.
Če pa enkrat pač ne znaš,
pol' pa oceno tako imaš:

Malo modro, malo rdečo,
a prav nič kaj dost' smejočo.
Bolj se trudiš, bolj se jokaš,
ampak ne pomaga, tu' č' stokaš.

Z'lo te glava že boli,
ampak učitelca kriva ni,
Kriva tvoja je soseda,
ki te vedno lepo gleda.

Lara Križaj, 8. a

Damir Turšič, 9. č

LJUBEZEN

ON

Kar vidim v njem, me razžre.
Kar čutim do njega, me potopi na dno.
Kadar ga vidim, počim od sreče.
Kadar me pozdravi, se stopim.
Ko me pogleda s tistimi modrimi očmi,
ko me pogleda, mi gre vse narobe.
Vse se mi zdi RESNO in BEDNO.

Špela Slemc, 8. a

ČUTIM

Občutek je mehak – mi pravijo.
Občutek je grenak – mi pravijo.
Občutek je sladek – mi pravijo.
Ko pa sama probam, vidim,
da je pravljичno, čarobno in magično.

Marina Borković, 7. c

LJUBEZEN

PRVA LJUBEZEN

En fant v šoli se zaljubi
v eno dekle,
ki iz istega klasa je.

Davor Radojevič, 7. c

Ko skupaj domov sta šla,
vztrajno klepetala sta.
Fant v lica je rdeč,
kakor da ga greje peč.

Vendarle se ločita,
prot' svoj`mu domu stečeta.
Dekle vsa vesela je,
ko brat steče ji naproti,
fantu pa od zavisti skoraj srce počí.

Naslednji dan na ulic` se srečata.

Fant ljubezen izpove,
dekle je zamišljena,
a mu reče ne.

Prijatelja sva dobra,
zakaj ne bi tako ostalo?
A fant se prime le za glavo.

V solzah steče stran
v lep sobotni dan,
malo ga je tudi sram,
da tako hitro končan je njun stan.

Anže Božič, 8. b

LJUBEZEN

TEBI

Rada bi ti pogledala globoko v oči,
da bi videla, kam gledaš ...

Rada bi ti znala brati misli,
da bi vedela, o čem razmišljaš ...

Rada bi se te dotaknila, te stisnila k sebi,
da bi začutila, kako bije tvoje srce ...

Rada bi bila s teboj
od tega trenutka naprej – za vedno!

Ko ti gledam v oči,
vidim, da zreš drugam ...

Trudim se,
a tvojih misli prebrati ne znam ...

Najini srci ne moreta biti eno ...

Boli me vsak delček telesa,
ker vem, da nikoli več ne bom tvoja.

Četudi je vse zaman,
vedi, da LJUBIM TE!

Teja Miklavčič, 8. b

LJUBEZEN

IZDANA LJUBEZEN

Kot ena ptica sva bila,
združena v krila dva.
Obljubila, da se ljubiva,
vsa življenja najina.

Drugo spoznal si,
mene izdal si.
Zdaj drugo poljubljaš
in ji objubljaš.

Čeprav si z njo
in gledaš jo,
mi zate nikoli
vseeno ne bo.

Pia Gornik, 8. b

TAM

Tam na drugem koncu sveta,
tam, kjer se skrivata sončka dva,
tam v njihovih očeh ne sije težava,
tam njima žari ljubezen prava.
Tam na drugem koncu sveta,
tam, kjer se morje že zdavnaj konča,
tam živita dva prijatelja,
tam z roko v roki shajata.

Kaja Hegedič, 8. c

LJUBEZEN

FRAJER

Tukaj v šoli sedim,
skoz okno buljim
in nanj mislim.
Na njegove prelepe oči,
ki tako všeč so mi.

Prijatelji so me že siti,
vsi imajo me že dosti.
Da skoz o njem govorim,
da vedno, ko zagledam ga,
zardim.

Čeprav ne opazi me,
srce boli me ne.
Itak frajer že drugo ima,
ki odmor se mu vsak
nagajivo smehlja.

A kaj hočem?
Življenje je kruto.
Nisem si želela,
da bi bilo tako.
Tudi če usojen mi nisi,
zate življenje vzela bi si.

Sabina Benedičič, 8. b

Vid Iljaš, 5. c

LJUBEZEN

MIDVA

Ko prvič zagledala sem te,
sem vedela, da pravi si za me.

Tvoje lepe oči
se svetijo tudi v temi.

Ko se skupaj voziva naokrog,
se trdno oklepam tvojih iztegnjenih rok,
z nogami se te močno držim
in proti cilju drvim.

Če naju slučajno zanese
in padeva na tla,
se hitro pobereva,
da nama družba ne bi ušla.

Upam, da nama bo še naprej dobro šlo,
ti,
moje zvesto staro
kolo.

Tajda Jovanovič, 9. a

ŽALOST

Žalosti ne moreš poklicati
ne poslati drugam.

Pride, kadar se ji zahoče,
pride takrat, ko nimaš
nikogar rad.

Vedno, ko bo prišla tudi k tebi,
ne pozabi na smeh,
ne pozabi na srečo.

Kajti če boš, se sreča ne bo vrnila.

Tudi ko senca zamrači
tvoje srce,
je sreča še vedno nekje
in našel jo boš, če iskal boš
na pravem mestu.

Anamarija Milenkovič, 5. a

LJUBEZEN

KRUTO ŽIVLJENJE

Pridem domov,
sedem na stol,
odprem Presečišče ...
Pa se mami zadere:
»Pija, posesaj stopnišče!«

Ko me nekaj časa ni,
že v sobo prihiti
in mi očita lenobo, zlobo in hudobo ...
»Uf, je krut ta svet,« pomislim,
vendar malo se zamislim.

Vzamem MPS, sesalec –
opravljeno je, ko se kazalec
zavrti za palec!

Pija Strniša, 7. b

ZVONČEK

Zvonček se zbudi,
zacveti in zadiši.
Boji se ljudi.

Lucija Dolenšek, 7. c

Kolofon

Pesmi so prispevali učenci od 5. do 9. razreda.

Mentorici: Božena Bogataj in Nada Pajntar

Mentorica likovnih prispevkov: Daša Lunder Černilec

Oblikovala: Nina Klemenčič, 9. č

Risba na naslovnici: Tadej Smerke, 7.a

Natisnjeno v 150 izvodih

Cena: (z DDV) 2 €

Internet: http://www.sfpkr.si/krik/krik_1_0708.pdf

E-mail: krik@sfpkr.si